

Τιμή τῆς Συνδρομῆς

Ἑπταία, Τέσσα Διότλη 6

Ἑξαμηνία 3

Τριμηνία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν τῇ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΤΕΤΑΡΤῃ, 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀκολουθία τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας. (Ἰδί Ἀρ. 42).

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἐκτελέσεως.

88. Ἡ ἀπόφασις γίνεται διὰ τῆς πλειοψηφίας, ἀλλέως εἶναι ἄκυρος.

89. Ἄν τύχη διχοψυχία μεταξὺ τῶν δικαστῶν, ἡ ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλουμένου γνώμη νικᾷ.

90. Οἱ μειοψηφούντες δὲν δύνανται νὰ καταχωρήσωσι τὴν γνώμην των εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ Δικαστηρίου, οὔτε νὰ τὴν δημοσιεύσωσιν.

91. Οἱ δικασταὶ εἰσέρχονται εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως, καὶ ὁ Πρόεδρος ἀναγινώσκει δημοσίως τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, ὑπογεγραμμένην ἀπὸ ὅλους τοὺς δικαστάς.

92. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος κηρυχθῇ ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν ἄθωρος, ὁ Πρόεδρος διατάττει ν' ἀπολυθῇ ἀμέσως ἐλεύθερος, ἐὰν δὲν εἶναι φυλαγμένος δι' ἄλλην αἰτίαν.

93. Τὸ Δικαστήριον διορίζει εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν τὴν ποινὴν τοῦ μερικοῦ ἐγκαλοῦντος δι' αἰτίαν συκοφαντίας, ἂν εἴναι, καὶ ζητηθῇ, καὶ δικάζει τὰς περὶ τῶν ζημιῶν καὶ διαφόρων αἰτήσεις τοῦ ἀθωωθέντος, ἀλλὰ δύνανται νὰ τὰς ἐκκαθάρισιν εἰς τὴν ἐρχομένην συνεδρίαν διὰ παραρτήματος ὑπογεγραμμένου, ὡς καὶ ἡ ἀπόφασις, τὸ ὅποιον προστίθεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀποφάσεως.

94. Οἱ δημόσιοι ὑπουργοὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς ζημίας, διὰ τὰς εἰδοποιήσεις, τὰς ὁποίας ὀφείλουν νὰ κάμωσι κατὰ τὸ 5 ἄρθρον.

95. Ὅποιος ἀπολυθῇ νομίμως ἀπὸ μίαν κατηγορίαν, δὲν ἡμπορεῖ νὰ καταχερῇ, οὔτε νὰ κατηγορηθῇ διὰ τὸ ἴδιον πρᾶγμα.

96. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος ἀποδειχθῇ ἔνοχος, τὸ Δικαστήριον ἐφαρμόζει τὴν ποινὴν· ἡ δὲ ἀπόφασις τῆς καταδικῆς πρέπει νὰ εἴναι αἰτιολογημένη κατὰ τὸν νόμον.

97. Εἰς τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν δικάζονται αἱ περὶ ἀποδόσεως καὶ αἱ περὶ ζημιῶν ἀπαιτήσεις.

98. Τὰ δικαστικὰ ἔξοδα, καθ' ὅσον ἀνάγονται εἰς τὴν ἐπικράτειαν, καθὼς καὶ εἰς τὸ διαφερόμενον μέρος, εἶναι εἰς βῆρος τοῦ χάνοντος ἐγκαλουμένου, ἢ τοῦ κενούτος τὴν Πολιτικὴν Ἀγωγὴν.

99. Ἡ ἐκθεσις τῆς ἀποφάσεως ὑπογράφεται ἀπὸ ὅλους τοὺς κριτάς ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν τὸ πᾶν, ἀφοῦ ἀναγνώσθῃ ἀλλέως, ὁ γραμματεὺς καταδικάζεται εἰς πενήκοντα γροσίων ζημίαν, καὶ τόσον οἱ μὴ ὑπογράψαντες δικασταί, ὅσον καὶ ὁ γραμματεὺς, δύνανται νὰ ἐγκαλεσθῶσιν.

100. Αφοῦ ἀναγνώσθῃ τὴν ἀπόφασιν ὁ Πρόεδρος, δύναται, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ παρακινήσῃ τὸν ἐγκαλούμενον εἰς τὴν ὑπομονὴν, ἢ εἰς τὴν βελτιώσιν τῆς διαγωγῆς του.

101. Ὄφειλει πρὸς τοῦτοις νὰ τὸν ἰδεάσῃ περὶ τοῦ δικαιώματος, τὸ ὅποιον ἔχει ἀπὸ τὸν νόμον, νὰ κάμῃ ἐκκλησίαν τῆς ἀποφάσεως, καὶ περὶ τῆς προθεσμίας, καθ' ἣν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο.

102. Ὁ γραμματεὺς ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἐκθεσιν τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως καθ' ἣν ἀναγινώσκεται ἡ ἀπόφασις, πρὸς βεβαίωσιν ὅτι οἱ ὠρισμένοι τύποι ἐφυλάχθησαν.

103. Ἡ ἐκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα.

104. Ὁ γραμματεὺς καταδικάζεται εἰς διακοσίων γροσίων ζημίαν διὰ τὴν ἑλλειψιν τῆς ἐκθέσεως ταύτης.

105. Ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν κατὰ διαταγὴν τοῦ Προέδρου, εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐκκλήσεως, ἂν δὲν γίνῃ ἐκκλησίαι· καὶ, ἂν γίνῃ, εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν παράλαβην τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, ἥτις ἡτέλεν ἀποβάλλει τὴν ζήτησιν.

106. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, καὶ νὰ τὴν γράψῃ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν κάτω εἰς τὴν ἀπόφασιν.

107. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τριμηνίας, τὰ Πρωτόκλητὰ Δικαστήρια στέλλουν εἰς τὸν δημόσιον συνήγορον τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου σύνοψιν, ὅσων ἀποφάσεων ἐγκληματικῶν ἐξέδωκαν εἰς τὸ διάστημα τῆς παρελθούσης τριμηνίας· οὗτος δὲ τὴν καταθέτει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Κριτηρίου τούτου.

Ἀκολουθεῖ

Ἀρ. 6,436. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 4,696 ἐγγράφου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἐνταῦθα τὰ ἀκόλουθα εἶδη λειῶν, εὐσεβήτα εἰς τὸ Ἀγγλικὸν πλοῖον Laurel τοῦ πλοιάρχου Hoggy:

10 γούμεναι ἀνα 50 κανταριῶν περιπόσ.

720 μακαράδες μικροί τε καὶ μεγάλοι ὁμοῦ μὲ τὰς ῥόδας.

820 ὀκάδες γάντζοι καὶ ῥοδάντζαι.

Ἡ δημοπρασία αὐτῶν ἄρχεται μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ ἡμέρον, καὶ λαμβάνει τέλος εἰς τὴν 18 τοῦ παρόντος μηνός.

Ἐν Ἀθύνῃ, τὴν 5 Ἰουνίου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 5 Ἰουνίου.

Ἐξ ἰδιαιτέρων γραμμάτων μαρβάνομεν ὅτι τὴν 28 τοῦ Μαΐου οἱ ἐν Θήβαις πολιορκούμενοι Τούρκοι ἐπολέμησαν μὲ τοὺς ἡμετέρους, καὶ πάλιν ἐδιώχθησαν καὶ ἐκλείσθησαν εἰς τὰς θέσεις των. Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐκ μὲν τῶν ἡμετέρων 16 ἐπληρώθησαν, ἐκ δὲ τῶν ἐχθρῶν ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα ἐφανεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν.

Ἡ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ ταύτῃ δύναμις τῶν ἐχθρῶν συνίσταται εἰς 400 ἵππους καὶ 700 πεζούς. Αἱ θέσεις των εἶναι δυναταί, ἀλλ' αἱ παντοειδὲς ἐλλείψεις, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ ὑδατος, θέλει τοὺς ἀναγκάσει ὀγλήγορα νὰ δεχθῶν τὰς συνθήκας, τὰς ὁποίας ἐξ ἀρχῆς ἀπέρριψαν.

Ὁ Καπ. Παπαζογλὺς εὗρισκετο ἐκεῖ, ἀλλὰ τὸ ἱππικὸν ἀκόμη δὲν εἶχε φθάσει μὲ τοὺς ὀλίγους δὲ περὶ αὐτῶν ἱππεῖς συνέλαβε δύο Τούρκους, τοὺς ὁποίους ὁ Στρατάρχης ἔκρινε νὰ ἀπολύσῃ, καὶ τοὺς ἔστειλεν εἰς τοὺς ἰδικούς των.

Ὁ ἐν Εὐρίπῳ Ὁμέρ πᾶσας ἀπὸ πολλοῦ προπαρεσκευάζετο νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ὀλίγας εἰς τοῦτο τὸ μέρος εὗρισκόμενας ἀκόμη εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν θέσεις. Οἱ ἡμετέροι κατεῖχον τὴν θέσιν τοῦ Ἀνηφορήτου, καὶ διέκοπτον τὴν συγκοινωνίαν αὐτῶν μὲ τοὺς ἐν Εὐρίπῳ ἐχθρούς. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, 2 τοῦ ἐνεστώτος μηνός, πρῶτ', ἐκίνησαν οἱ Τούρκοι ἀπὸ τὴν Εὐρίπον ὑπὲρ τοὺς διτχ.λίους πεζοὶ τακτικοὶ καὶ Τουρκαλβανοὶ, ἱππεῖς δὲ ὑπὲρ τοὺς 150. Κατανοήσαντες δὲ οἱ ἡμετέροι τὴν ὁρμὴν, κατέβησαν εἰς τὸ πεδῖον διὰ νὰ τοὺς ἀπαντήσωσιν. Ἐκεῖ λοιπὸν συνεκροτήθη μάχη πεισματικὴ, ἥτις διήρκεσε πέντε ὥρας καὶ ἐπέκεινα. Οἱ Τούρκοι ἔφερον καὶ δύο κανόνια, μὲ τὰ ὅποια ἠνώχλουν τοὺς ἡμετέρους· οὗτοι δὲ διὰ νὰ θλάψωσι πλειότερον τοὺς ἐχθρούς, καὶ μὴν ἔχοντες ἱππικόν, ἠθέλησαν νὰ μεταφέρουν τὴν μάχην ἀπὸ τῆς πεδιάδος. Ὁπισθοδρομοῦντας λοιπὸν ἠκολούθησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ ἕως εἰς τὸ ὀχύρωμα τοῦ ἀρχηγοῦ Κριζώτου. Συγχρόνως δὲ ἦλθεν εἰς βοήθειαν καὶ ὁ ἀρχηγὸς Ράγκος. Τότε οἱ Ἕλληνες ὤρμησαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τοὺς ἔτρεψαν καὶ τοὺς ἐδίωξαν ἕως εἰς τὸ στρατόπεδόν των. Τὰ ἱρῶα τῆς νίκης ταύτης εἶναι δύο σημαῖαι τῶν ἐχθρῶν, τετρακόσιοι καὶ ἐπέκεινα φονευμένοι καὶ αἰχμάλωτοι, ἐκ τῶν πολλῶν πληγωμένων, τοὺς ὁποίους ἀδιακώπως οἱ ἐχθροὶ μελεκομίζον ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὴν Εὐρίπον. Ἡ μεγαλητέρα φθορὰ τῶν ἐχθρῶν ἔγεινεν εἰς τὰ κλινοῦς. Ἡ δὲ τῶν ἡμετέρων ζημίᾳ συνίσταται εἰς τίσσaras φονευμένους· δεκατρεῖς δὲ ἐπληρώθησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ πεντακοσίᾳρχος Τόλιος κατὰ τὸν μῆρον.

Περιμένομεν ὁσονούτω τὸ ἀξιωματικὸν ἡμερολόγιον

τῆς μάχης ταύτης, διὰ νὰ τὸ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώττας μας.

(Ἀκολουθία τῶν Κρητικῶν πολεμικῶν κινήματων.)

Τὴν 22 τοῦ Ἀπριλίου διασμένοι οἱ Κυδωνιάται ἀπὸ τὰ ὅποια ὑπέφερον δεινὰ ἐξ αἰτίας τῶν συχρῶν ἐπιδρομῶν τῶν ἐχθρῶν, κατέβησαν διὰ νυκτός εἰς τὸν κάμπον μεταξὺ Βαρυπέτρου καὶ Γαλατᾶ ἕως 290 Λακκιῶται καὶ ἄλλοι Ριζίται, διὰ νὰ ἐνεδρεύσουν τοὺς Τούρκους, εἰς τὴν ἐξοδὸν των ἀπὸ Χανιά, νὰ τοὺς κτυπήσουν ἐξαφνα καὶ νὰ τοὺς κάμουν νὰ συσταλῶσιν ὀλίγον.

Οὗτοι ἐτοποθετήθησαν εἰς τρεῖς διαφόρους θέσεις, καὶ ἐπεριμένον ἐκεῖ τοὺς ἐχθρούς· κατ' ἀτυχίαν ὅμως ἐπρόδωκε τὸ κίνημά των ἀπὸ μίαν γυναῖκα. Οἱ Τούρκοι ἐξηλθον ἀπὸ τὰ Χανιά πανστρατιᾷ, καὶ μαζὶ μ' ὅλον τὸ ἱππικόν των ἐπερικύκλωσαν ἐξαφνα τοὺς ἐδικούς μας· ἄνοιξε μίᾳ πεισματωδεστάτῃ μάχῃ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Τέλος θεωροῦντες οἱ ἐδικοὶ μας τὸν ἑαυτῶν των εἰς δεινὴν θέσιν ἐστιάχθησαν εἰς ἓν ὅλοι, ὥρμησαν ἀπὸ ἓν μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, ἀπ' ὅπου τοὺς ἔσπασαν, καὶ οὕτως ἐδυνήθησαν νὰ καταφύγουν εἰς τινὰς λόφους, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ἀσφαλισθησαν.

Δέκα ὀκτὼ ἐξ αὐτῶν ἔφθασε νὰ διακόψῃ τὸ ἱππικόν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ὁποῖα ἀπισθδρομήσαντες κατέφυγον εἰς μίαν ἐκ τῶν πλησίον ἐρημεκκλησίαν χαλασμένην, τῆς ὁποίας τὰ ῥεῖπια τοὺς ἐχρησιμοῦνται ὡς προμαχώνες, καὶ ἐκεῖθεν πάλιν ἄρχισαν νὰ μάχωνται μετὰ τοὺς ἐχθρούς.

Οἱ ἐχθροὶ εἴτε ἐφθίθησαν διὰ τὰ ἀπὸ τῶν ἀνατωθῶν πολλοὶ εἰς τὴν ἐφίδον των ἐναντίον των, εἴτε ἐστοχάστησαν ἀναγκαῖον νὰ τραλισθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἀφυγίναι, ὡς ἀνωτέρω, οἱ ὁποῖοι ἐτοποθετήθησαν εἰς τοὺς καὶ πλητίον λόφους τῆς ἁγίας Κυριακῆς, ἀντεπαραμάχησαν πρῶτον ἐναντίον τούτων τῶν τελευταίων οἱ περισσὸι ἐροὶ, καὶ οἱ λοιποὶ ἄρχισαν νὰ προτείνουν εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα των καὶ νὰ μένουν ἐλεύθεροί.

Δὲν ἡμπαροῦνται βέβαια εἰς τοὺς λόγους τούτων νὰ δώσουν καμμίαν πίστιν οἱ Ἕλληνες, διότι παραδειγμα δὲν εἶχον μέχρι τῆς σήμερον τῆς Τουρκικῆς ἐμπιστοσύνης, ἀλλ' οὔτε ἴδιον τοῦ χαρακτήρος των οἱ Ριζίται οὗτοι ἐγνώριζον διὰ νὰ παραδώσουν τὰ ὅπλα των· ὅθεν καὶ ἀπεκρίθησαν εἰς τοὺς ἐχθρούς των, ὅτι ἄλλο, παρὰ μὲν ὀφείδον, δὲν ἔχουν νὰ τοὺς δώσουν, καὶ ἂν μὴν χάσομερον. Οἱ Τούρκοι λοιπὸν ὀργισθέντες εἰς τὴν ἀπόκρισιν των ταύτη ὥρμησαν κατὰ πρῶτον ἐναντίον των, πλὴν ἀπεκρούσθησαν ὥρμησαν καὶ ἐκ δευτέρου, ἀλλὰ φονευόμενοι πάλιν ἐσύρθησαν· τέλος μεταχειριζόμενοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἐχθρῶν τὴν εἶαν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς στρατιώτας, τοὺς ἠνάγκασαν νὰ ὀρμήσωσι καὶ τρίτον, καθ' ὃν καιρὸν πλέον ἀπελπισμένοι καὶ οἱ ἡμετέροι, ἐξηλθον τῶν χαρακωμάτων των, ὥρμησαν πρῶτον ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων φονεύοντες ἐφανεύθησαν οἱ δέκα ἐξ, ἐγλύτωσαν δὲ μὲ θαυμάσιον τρόπον δύο ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ τὸ ἤδη ἀρχίζον ζόφος τῆς νυκτός, ἔφθασαν εἰς τὸ στρατόπεδόν μας ἰδλαδεῖς. (Ἀκολουθεῖ.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΡΟΣΣΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ. ΑΘΗΝΑΙΝΑ

Ἐκ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατεύματος ἀπὸ 7 Ἀπριλίου.

Τὴν 27 Μαρτίου παρελθόντος, τὰ ἀνδρεία στρατεύμα,

μας κατέχοντα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Φάρου κατακτη-
σαν θέσιν τῆς Σωζουπόλεως, ἀπέκρουσαν μετὰ γενναί-
ουτος προσβολῆν τὴν τοῦ ἐχθροῦ, πολὺ ὑπερέχοντος κατὰ
τὸ πλῆθος, καὶ τὸν ἐνίκησαν κατακράτος.

Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ στρατεύματος ἀναφέρει τὰς
τῆς λεπτομερείας πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα περὶ τῆς μάχης
ταύτης.

Τὴν 27 τοῦ τελευταίου Μαρτίου ὁ Χουσεῖν πασας ὁ
διοικῶν τὰ ἐν τῇ Ρούμελῃ Τουρκικὰ στρατεύματα, συν-
αθροίσας εἰς Βουργάδα στρατεύμα ἐκ 4,000 πεζῶν καὶ
500 ἰππέων, ἦλθε πρὸς τὴν αὐγὴν νὰ προσβάλῃ τὸ ἐπὶ
τὴν ὑπερδεξίαν τῆς Σωζουπόλεως ὀχύρωμα ὑπερασπιζό-
μενον ἀπὸ τὸ Β' τάγμα τοῦ πεζικοῦ συντάγματος Ἀζ.φ.
Τοῦρκοι ἐπέπεσαν ὡς ἀπηλωτισμένοι κατὰ τοῦ τειχί-
σματος τούτου· μ' ὅλον δὲ τὸν σύντομον πυροβολισμόν τῶν 8
κανονίων, τὰ ὅποια ἀδιακόπως ἔρριπτον κατ' αὐτῶν διὰ
λεπτοβολίας, τὸν συνεχῆ τουφεκισμόν τῶν στρατευμάτων
μας καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐκ χειρὸς ῥιπτομένων σφαιρῶν
(grenades), ὁ ἐχθρὸς κατέβη εἰς τὸν τάφρον καὶ ἐδοκίμασε
νὰ ἀναδῇ τὸ τεῖχος· ἀξιωματικὸς δέ τις τοῦ τακτικοῦ πι-
ζικοῦ, ἐκ τῶν περὶ τὸν Χουσεῖν πασαν, μεθ' ἐτέρων τριῶν
Τούρκων, κατώρθωσε νὰ περάσῃ τὸν χάρακα καὶ τὸ τεῖχος,
καὶ διήλθεν ἕως εἰς τὸ καλονοστάσιον, ὅπου ἔπεσεν ὑπὸ τὰς
βολὰς τῶν στρατιωτῶν μας, καθὼς καὶ οἱ συνακόλουθοί του.

Ἐν τούτοις δὲ ἡ τῆς Σωζουπόλεως φρουρὰ συναθροισ-
θεῖσα πρὸ τῆς πόλεως ὑπῆγε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Κατὰ τὴν
διάταξιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐπιτελῶν τοῦ βον πεζικοῦ σώ-
ματος, στρατηγοῦ Βάχτεν, διοικητοῦ τοῦ Τμήματος τῆς
τῆς ξηρᾶς στρατευμάτων τῆς Σωζουπόλεως, τὸ μὲν Β'
τάγμα τοῦ τῆς Καμισιάικας συντάγματος διευθύνθη πρὸς
τὰ δεξιὰ τοῦ ὀχυρώματος, τὸ δὲ Β' τοῦ τῆς Οὐκράνειας πρὸς
τὰ ἀριστερά, ἐπὶ ὃ στρατηγὸς Βάχτεν μετὰ τὸ Α' τοῦ τῆς
Καμισιάικας, ὑποστηριζόμενος ἀπὸ τὸ πεζικὸν τοῦ Βερν-
σθεύς συντάγμα· καὶ δύο ἐλαφρὰ κανόνια, ὑπῆγε κατ'
εὐθείαν ἐπὶ τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ ἐχθροῦ τῆς κατέναντι
τῆς εἰσόδου τοῦ τειχίσματος ἵσταμένην. Χωρὶς δὲ νὰ παρα-
χθῶσιν ἀπὸ τὸ τρομερὸν πῦρ τοῦ τῶν ἐχθρῶν τουφεκισμοῦ
ὅλα ταῦτα τὰ ταγματα προέβησαν ὑπὸ τὸν ἥχον τῶν τυμ-
πάνων καὶ ἀλαλάζοντα· ὅταν δὲ ἦλθον ἐγγύτατα εἰς τοὺς
ἐχθρούς, ἐπέπεσαν κατ' αὐτῶν λογχεύοντες, ἐνῶ τὰ δύο
ἐλαφρὰ κανόνια τοὺς ἐλεπτοδόλουν. Ἡ γενναία αὕτη προσ-
βολὴ ἀνέτρεψε τὸν ἐχθρὸν, ὅστις ἐζήτησε τὴν σωτηρίαν
του εἰς τὴν φυγὴν. Ἐδιώχθη δὲ μέχρι τῶν ἀπωτάτων λό-
φων τῆς Σωζουπόλεως, ὅπου ἐχάθη εἰς τὰ δάση, καὶ διὰ
τῶν βουνῶν ὑπῆγε πρὸς τὴν Βουργάδα.

Ἐπαθεν ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν περίστασιν ταύτην πολλὰ
ἐπαισθητὴν ζημίαν. Παρεκτὸς τῶν φονευμένων καὶ πληγω-
μένων, τοὺς ὁποίους ἐσήκωσεν εἰς τὴν ὥραν τῆς μάχης,
εὐρέθησαν 251 θανατωμένοι εἰς τὸν χάρακα τοῦ τειχί-
σματος καὶ εἰς τὴν ὁδόν, διὰ τῆς ὁποίας ἔφευγε. Πέντε
δὲ μόνοι ἠχμαλωτίσθησαν. Ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων 27 ὑπ-
αξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἐφονεύθησαν, καὶ 73 ἐπληγα-
θησαν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται καὶ 6 ἀξιωματικοί.
Ὁ στρατηγὸς Βάχτεν ὁ διευθύνων τὴν ἐφοδὸν ἐκτυπήθη εἰς
τὴν κνήμην ἀπὸ κρύου βόλι.

Δὲν συνέβη δὲ πλέον τίποτε ἀξιόλογον καθ' ὅλην τὴν
σειρὰν, τὴν ὁποίαν κατέχομεν ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ ἐπὶ
τοῦ Δουνάβεως, πλὴν ἀψιμαχιῶν τινων μεταξὺ τῶν προσθο-

φυλακῶν. Ἡ φρουρὰ τοῦ Γιουργιῆ ἔκαμε, χωρὶς νὰ κατορ-
θῶσιν τίποτε, δύο ἐξόδους κατὰ τοῦ παραφυλάττοντος τὸ
φρούριον τοῦτο τμήματος· κατὰ τὴν ὑστέραν, ἡ ὁποία ἐγένετο
τὴν 28 Μαρτίου, ὁ ἐχθρὸς εἶχε τρισχιλίους πεζοὺς καὶ
ἰππεῖς μετὰ τινων κανονίων· ἐταυφεκίσθη μὲ τοὺς Κουσά-
κους, ἀλλ' ὁ πυροβολισμὸς τοῦ ἡμετέρου πυροβολείου
σταλέντος εἰς ἀπάντησίν του καὶ ἡ ὀρμητικὴ προσβολὴ
δύο λόχων Οὐσσάρων, τὸν ἠνάγκασαν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ
φρούριον μὲ σημαντικὴν ζημίαν. Ἠχμαλωτίσαμεν δὲ τινὰς
ἐξ αὐτῶν.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ τελευταίου χειμῶνος κατεγίνοντο
οἱ ἡμέτεροι εἰς τὸ νὰ ἐτοιμάσωσι τὰ πρὸς τὴν διάβασιν
τοῦ Δουνάβεως κατὰ τὴν Συλλήστριαν. Εἶχον δὲ κατα-
σκευάσει ἐπὶ τοῦτο γεφύρια, κατὰ τὸ χωρίον Φουντενί, ἐπὶ
τοῦ ποταμοῦ Ἀργι, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ τὰ καταβιδάσωσι
τὴν ἀνοιξιν εἰς τὸν Δούναβιν, καὶ νὰ ἀναβιδάσωσιν ἔπειτα
εἰς τὸν ποταμὸν Βίταν ἕως εἰς τὸ χωρίον Καλαβράσι τὸ
κατέναντι τῆς Συλληστρίας κείμενον. Τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο
ἦτο δύσκολον καὶ κινδυνῶδες, ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς συγκεντρώσας
πρὸ τῆς Συλληστρίας τὰ τοῦ στολίσκου του λεῖψανα, ἐκυ-
ρίευσεν τὸν ὑπὸ τὸ κανόνιον τοῦ φρουρίου τούτου καὶ ἀνωτέρω
τῆς θέσεως ταύτης Δούναβιν. Μ' ὅλα δὲ τὰ ἐμπόδια τὸ
ἐπιχείρημα τοῦτο ἐξετελέσθη εὐτυχῶς, χάρις εἰς τὸ ἀτρό-
μητον καὶ τὰ συνετὰ μέτρα τοῦ στρατηγοῦ τῆς πολεμομη-
χανικῆς Σχίλδερ. Κατὰ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ τὰ γεφύρια
ῥέριφθησαν εἰς τὸν Ἀργιν τὴν 27 Μαρτίου· τὴν δὲ 30
πολλὰ πρὶν εἰσέλθαι εἰς τὸν Δούναβιν, καὶ τὴν ἐπαύριον
δύο ὥρας μετὰ τὴν μεσημέριαν εὐρίσκοντο ἤδη ἐκτὸς κιν-
δύνου ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Βίτα. Ὅχι δὲ μόνον δὲν ἐπάθαμεν
κάμμιαν ζημίαν κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν, ἀλλὰ καὶ
ἐκυριεύσαμεν Τουρκικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον μὲ 7 ναύτας·
συνελήφθη δὲ ἀπὸ θελοντὰς τῶν συνταγμάτων τοῦ Ἀρχαγ-
γέλου καὶ τῆς Βολόζας τοὺς ἐπὶ τῶν γεφυρίων εὐρίσκο-
μένους.

Ὁ στρατηγὸς Σχίλδερ διώρισε πάραυτα καὶ κατεσκευ-
άσθησαν δύο χάρακες κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Βότα· ἀντὶ
δὲ τῆς σχεδίας, ἥτις ἦτον ἐκεῖ ὡς φυλακὶς, ἀντικατεστάθη
τὸ Τουρκικὸν πλοῖον ὀπλισθὲν μὲ 4 κανόνια.

Τὸ βρίκιον ὁ Γανυμήδης, διοικούμενον παρὰ τοῦ Καπετὰν
Οὐσιακόφ, καὶ παραπλέον τὸ ἀκρωτήριον Αἰνιάδα, συνέλα-
βε τὴν 21 Μαρτίου ἐν πλοῖον φορτωμένον πολεμεφθδία, 7α
ὅποια ἐκ Σερβατίας μετεκόμιζεν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Οἱ αἰχμαλῶται καὶ αὐτόμολοι οἱ πρὸς ἡμᾶς ἐρχόμενοι
ἐκ τῶν Παραδουναβίων Τουρκικῶν φρουρίων ὁμολογοῦν περὶ
τῆς μεγάλης ἐνδείας τροφῶν, τὴν ὁποίαν πᾶσχουν εἰς
Σοῦμλαν, ὅπου ὁ νέος Μέγας Βεζύρης εἶχε φθάσει μὲ
12,000 τακτικόν.

Ὁ περίφημος ἀρχηγὸς Τούρκος Τσαπάν Ὁγλους ὁ διοι-
κῶν ἐν Νικοπόλει, συνελήφθη κατ' αὐτὰς ἀπὸ Καπιτζίμ-
πασην τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐστάλη εἰς ἐξορίαν· νομίζεται
ὁμως ὅτι προτοῦ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξορίας θέλει
ἀποκεφαλίσθῃ.

Ἐπιτηδεῖας δὲ οὗτης τῆς ἀρχῆς τοῦ καλοκαιρίου εἰς
ἐπανάληψιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ
στρατεύματος ἔκρινεν ἀρμόδιον νὰ φέρῃ πλοῖον τοῦ Δουνά-
βεως τὸ στρατηγεῖόν του, τὸ ὅποιον καὶ ἀνεχώρησεν ἐξ
Ἰασίου τὴν 2 Ἀπριλίου.

τῆς Γαλλικῆς ἐφημερίδος (Messager des Chambres) ἀπὸ 6 Μαΐου Ν.

Ἰδὼν αἱ νεώτεροι εἰδήσεις περὶ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρα-
ματος τοῦ στρατηγοῦ Πασκεύιτς τοῦ Ἐριβάν. Οἱ
Τούρκοι ἐφάνησαν ἐπὶ τῶν συνόρων τοῦ Καδουλέτ, καὶ
ἐπὶ τῶν πλουσιωχόρων κώμας τοῦ Γουριέλ. Ὁ δὲ
παλιν Καζά Όγλου, πατὴρ τρισημῶς εἶχε περιχαρᾶς καὶ
μαζὺ τῆς κωμοπολέως Κιμτρίσκι καὶ τοῦ φρουρίου Ἀ-
λῆς Νικόλαος πεντακισχίλιοι Τούρκοι εἶχον κλεισθῇ ἐκεῖ
ἐκρυβένθη δὲ ὁ χάραξ ἀπὸ τῶν Ῥώσων περικύκλῳ με-
ταφρονικωτάτην ἀντίστασιν. Τὸ ἡμερολόγιον ἀναφέρει 77
φύλακας τῶν Τούρκων εἰς 1,000, τὴν δὲ τῶν Ῥώσων εἰς
200 περίπου.

— Λέγεται περὶ νεωτέρας τινὸς ἐκδρομῆς τῆς τοῦ Γε-
οργίου Φραυῆς κατὰ τῶν καλιόρκοντων Ῥώσων.

— Διετάχθησαν εἰς τὴν Ῥωσσίαν νέα ναυτολογία, καὶ
μεγάλαι ναυτικαὶ παρασκευαί.

— Κατὰ τὰ ἐκ Φραγκοφόρτου γράμματα ὁ ἐν Ῥώμῃ
εὐρισκόμενος Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας περιμένεται εἰς τὴν
Βασιλεύουσάν του τὴν 12 τοῦ Μαΐου· θέλει δὲ μείνει ἐκεῖ
ἀλίγον μόνον καιρὸν, καὶ θέλει ὑπάγει εἰς Βαρσβίαν καὶ
Βερολίον, ὅπου μέλλει νὰ λάβῃ συνεκτεύξεις μετὰ τοῦ
Ἀντεκράτορος Νικολάου καὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας.

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὴν 7 τοῦ Μαΐου εἰσέπλευσεν ὁ Τουρκικὸς στόλος
εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον.

— Αἱ ἐξῆς μεταβολαὶ ἐγένοντο νεωστὶ εἰς τὰ μεγάλα ἀξι-
ώματα. Ὁ Σαῖδ Ἐφέντης, Κεχαϊάμπης, παρῆλθεν διὰ τὸ
γῆρας του, καὶ ἀντικατεστάθη εἰς τὸ ἀξίωμα ὁ Δερτερδάρης
Νετζίπ Ἐφέντης. Ὁ Μεχμέτ Σαδὶν Ἐφέντης, Τερσανᾶ Ἐμίνης,
διωρίσθη Δερτερδάρ Ἐφέντης. Τερσανᾶ δὲ Ἐμίνης διωρίσθη ὁ
Ἀλλή Μπεης ὁ πρῶτος Τοπχανᾶ Νεζίσης· τοῦτο δὲ τὸ ἀξίω-
μα ἔλαβεν ὁ Ἐτέμ Ἐφέντης.

— Ἡ ἐξ Αἰγύπτου ἐξήλθουσα, ἥτις ἐμελλε νὰ σταλῇ εἰς τὴν
Ἀσίαν, ἡμελήθη, ὥς μὴ δυναμένη νὰ φθάσῃ ἐν καιρῷ κατὰ
τὴν ἐναρξιν τῆς νέας ἐκστρατείας.

— Ὅχι ὁ Σιδαὶ Χάν, ὡς προεῖρηται, ἀλλ' ὁ Μεσμέτ Σερίφ
Μιρζα Χάν, ἦλθε Πρόεδρος παρὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Περσίας
εἰς Κωνσταντινούπολιν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ, ὡς ὑποτίθεται,
συμμαχίαν μετὰ τῆς Πόρτας. Ὁ ἐν Ταυρίδι διατρίβων Ἀγ-
χλὸς Πρόεδρος ἔδωκε, περὶ τῆς συμβάσεως ἐν Τεχερανίῳ φθο-
ρᾶς τῶν περὶ τὴν Ῥωσικὴν Πρεσβείαν, πολλὰ αὐστηρὰ καὶ
ἐντονον διακοίνωσιν πρὸς τὴν αὐλὴν τῆς Περσίας, καὶ διώ-
ρισε δύο μηνῶν πένθους εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ὑπη-
κόους τῆς Β. Α. Μ. εἰς ἀπόδειξιν τῆς ὁποίας τὸν ἐπροξένησεν
ἀγανακτήσεως τὸ ἀνέχοντο ἐκεῖνο κακούργημα. Διακήρυξε
δὲ ἐν ταύτῃ ὅτι λαμβάνει ὑπὸ τὴν εἰδικὴν του προστασίαν τοὺς
ὑπηκόους τοῦ Ἀυτοκράτορος τοὺς διαφυγόντας τὸν θάνατον.

Ἀναφέρουν δὲ οἱ περὶ τὸν Πέρσην Πρόεδρον τὰ ἑξῆς ὡς
αἰτίαν τῆς φρικτῆς ταύτης ἐκδικήσεως. Ὁ Πρόεδρος ἐζήτησε
νὰ τὸν δοῦσιν οἱ αἰχμαλῶτες Χριστιανοί. Εἰς δὲ τῶν Χάνων
εἶχε δύο ἐξ αὐτῶν, γυναικας, αἰτινες καὶ εἶχον Τουρκι-
σθῆ. Ἐρωτηθεῖσαι δὲ αὐταὶ παρὰ τοῦ κυρίου των, ἐὰν ᾔθελον
νὰ μείνωσιν ἢ νὰ φύγωσιν, εἶπον ὅτι μένουσιν. Εἰδοποιηθεὶς
περὶ τούτου ὁ Πρόεδρος ἀγγέγειλεν ὅτι εἶναι μὲν ἐλεύθεροι
νὰ μείνωσιν οἱ θέλοντες τῶν αἰχμαλώτων, ἐχρηάζετο δὲ μὲν

νὰ βεβαιωθῇ αὐτὸς ἀφ' ἐαυτοῦ περὶ τῆς συγκαταθέσεώς των.
Ἔστειλε τότε ὁ Χάν τὰς δύο κόρας μὲ τὸν ἐπιστάτην τοῦ
γυναικωνίτου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πρέσβους, αἰτινες ἐρωτη-
θεῖσαι ἀπεκρίθησαν ὅτι ζητοῦν τὴν ἐλευθερίαν των. Ἐκρατή-
θησαν λοιπὸν εἰς τὸ παλάτιον τῆς Πρεσβείας. Μαθὼν δὲ
τοῦτο ὁ Χάν, συνήθροισεν Οὐλεμάδας καὶ ἠρώτησε τὴν γνώ-
μην των, ἥτις ἦτο νὰ συναχθῇ πλῆθος καὶ νὰ ὑπάγουν νὰ
μεταπάρωσι τὰς αἰχμαλώτους. Ἐν τῷ ἄμειν δὲ συναχθέντες
1,500 προσέβαλον τὸ παλάτιον, κατέσφαξαν τὰς δύο κόρας,
τὸν Πρόεδρον καὶ ὅλους τοὺς περὶ αὐτόν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ζητουνίου
Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσητε εἰς τὸ προσε-
χὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας τὸ περικλειόμε-
νον ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τῆς ἐπαρχιακῆς ταύτης
δημογεροντίας πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυβερνήτην
μας, διὰ νὰ γνωρίσωσι καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ ὁ ἔξω κό-
σμος τὴν ἀξίως πρὸς εὐγνωμοσύνην ἐκλογὴν τοῦ
λαοῦ τῆς ἐπαρχίας Ζητουνίου.

Ἐκ Γαρδικαίου χωρίου Ζητουνίου, τὴν 19 Μα-
ΐου, 1829.

Οἱ Δημογέροντες

Ζαχαράκης Ἰωάννου.

Ἀναγνώστης Παπαλεξόπουλος.

Ἀθανάσιος Τζίγκας.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. Α. Παρώδης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ζητουνίου.

Δὲν δυνάμεθα νὰ παραστήσωμεν οὔτε διὰ γράμματος, οὔτε
διὰ λόγου, πόση χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις διεχύθη εἰς τὴν ψυ-
χὴν ἡμῶν τῶν τεθλιμμένων πολιτῶν τῆς ἐπαρχίας Ζητουνίου,
ἀξιοθέντων μετὰ ὀκταετὴ δυστυχίαν, καὶ παρτελῇ ἀπαλπίσαν,
διὰ νὰ πατήσωμεν τοῦτο τὸ ἱερὸν καὶ ποθητὸν ἔδαφος τῆς
πολυθρηνητοῦ ἐπαρχίας μας. Αἴτιον δὲ ταύτης τῆς παραδό-
ξου καὶ ἀνελπίστου λαμπρᾶς εὐτυχίας καὶ χαρᾶς δὲν γινώ-
ρίζομεν οὐδένα ἄλλον εἰμὴ τὰν τρεῖς φιλανθρωποὺς καὶ φιλεὺς
σπλαγχνικοὺς συμμαχικὰς Δυνάμεις, συνεργεῖα ἀγρίπνῳ τῆς Ἀ-
μετέρας φιλαγάθου καὶ ἀξιοσεβίστου Ἐξοχότητος.

Δεόμεθα λοιπὸν τοῦ παναγίου καὶ παρτοδυνάμου ὑψί-
στου Θεοῦ ἵνα διατηρῇ αὐτοὺς καὶ τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα
μὲ ἄκραν ὑγίαν καὶ μακροβιότητα, τὴν ὁποίαν συνελθόντες
ἅπαντες οἱ ἐκλέκτορες ταύτης τῆς εὐτυχικοῦς ἐπαρχίας ἐπ-
εφόρτισαν τὸ βάρος τῆς πληρεξουσιότητος πρὸς τὴν ὑψηλὴν
Ὑμῶν Ἐξοχότητα, ὡς θεωρεῖ ἀπὸ τὸ ἐγκεκλεισμένον των ἐγγρα-
φον.

Ἐυέλπιδες ὄντες, πῶς αἱ εὐχαὶ μῶν τοιαύτης πολυπαθοῦς καὶ
πολυβασάνου ἐπαρχίας θέλουσιν λάβει χώραν εἰς τὴν εὐμέ-
νῃ ψυχῇ τῆς φιλαγάθου καὶ ἀξιοσεβάστου καὶ φιλοστόργ-
ου Ὑμῶν ψυχῆς, παρακαλοῦμεν ἐκ μερῶν ὅλων τοῦ λαοῦ ἵνα
ἀναδεχθῇ ταύτην τὴν ἐκλογὴν.

Ὑποσημειούμεθα δὲ μὲ τὸ βαθύτατον σέβας.

Ἐκ Γαρδικαίου χωρίου Ζητουνίου, τὴν 19 Μαΐου 1829.

Οἱ Δημογέροντες

Ζαχαράκης Ἰωάννου.

Ἀναγνώστης Παπαλεξόπουλος.

Ἀθανάσιος Τζίγκας.

Ὁ Γραμματεὺς

Ι. Α. Παρώδης.